

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

The Development of English Speaking Skills in Community Tourism Using Task-Based Learning with Social Media for Undergraduate Students

วิภาวี บัวผัน¹ และสาวิตรี เถาว์โท²

Wipawee Buaphan¹ and Savitree Thaotho²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย Pre Experimental Designs แบบ One Group Pretest -Posttest Design เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ประสิทธิภาพต่อชุดการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์พบว่า ค่าประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 84.30 และค่าประสิทธิภาพของคะแนนค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์ ก่อนเรียนมีค่าก่อนเรียนเท่ากับ 12.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.93 (SD ก่อนเรียน) หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 33.72 (หลังเรียน) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.33 (SD หลังเรียน) จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สรุปได้ว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์มากขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การใช้สื่อออนไลน์

¹ อาจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

² อาจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

*ผู้ติดต่อ วิภาวี บัวผัน อีเมล: wipaweebuaphan@gmail.com

รับเมื่อ 28 มิถุนายน 2567 แก้ไข 15 กรกฎาคม 2567 ตอรับเมื่อ 15 กรกฎาคม 2567

Abstract

This research aimed to study the effectiveness of using task-based learning with social media to the develop the English-speaking skills and English reading comprehension of undergraduate students at Sakon Nakhon Rajabhat University who were studying community tourism, and to compare the English-speaking abilities and reading comprehension of these students before and after the study. The study used Experimental Research, Pre-Experimental Designs, and One Group Pretest - Posttest Design. The samples selected by the purposive sample group were the 50 undergraduate students at Sakon Nakhon Rajabhat University who registered for the 2nd semester of 2021 academic year. The data was analyzed to find the mean, standard deviation, and t-test on dependent variables.

The research findings were as follows:

The efficiency value of the average practice score during study was 84.30 after the study was significantly higher than before the study at .05. The mean post-test score was 89.43 points, which is higher than the specified criteria of 80/80. The average achievement score for English speaking skills for task-oriented communication prior to the study was 12.88, with a standard deviation of 2.93, and after the study 33.72, with a standard deviation of 2.33, from a full score of 40 points. It can be concluded that students successfully developed English speaking skills and English reading comprehension in the community tourism context by using task-based learning with social media.

Keywords: English Speaking Skills, Task-Based Learning, Social Media

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมในปัจจุบัน และภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน (Endzone 2014) และยอมรับ ภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษากลาง (Lingua Franca) เพื่อการสื่อสารกับในระดับนานาชาติ (ออมสิน จตุพร และ แสง แซ คงห้วยรอบ 2557) และโลกไร้พรมแดนในยุคของสังคมออนไลน์ปัจจุบันนี้ เราใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทำความเข้าใจ ทั้งในเรื่องชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ ธุรกิจ รวมถึงด้านวิชาการต่าง ๆ อีกทั้ง ภาษาอังกฤษ มีบทบาทสำคัญทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสารและ ถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ (แสงระวี ดอนแก้วบัว 2558) โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่น ๆ ในวงการศึกษา ภาษาอังกฤษยังใช้ติดต่อระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันด้วย (Randolph 1985) รวมไปถึงจำนวนของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีประมาณ 328 ล้านคน และมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งหมดประมาณ 1.8 พันล้านคน (British Council 1995) ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลและถูกใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก (อาร์จนา ปานกาญจน์ภาส 2558)

ในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ยวมนั้น เมื่อนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องเดินทาง ไปท่องเที่ยวพักผ่อนหรือด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม ซึ่งนักท่องเที่ยวเหล่านี้ยังคงใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหลักในการสื่อสารเมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และใช้บริการต่าง ๆ สาเหตุหลักมาจากการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ

ที่สำคัญที่สุดใน ประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของประเทศ รัฐบาลจึงมีมติเมื่อปี 2552 ให้การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในวาระของชาติ จนก่อให้เกิดการวางแผนและนโยบายการท่องเที่ยวภายใต้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติปี 2555-2559 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2554) ยิ่งไปกว่านั้นองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวและที่ปรึกษาการท่องเที่ยวโลก (World Travel & Tourism Council-WTTC) ได้คาดการณ์ไว้ว่าในช่วงเวลา 10 ปี ตั้งแต่ปี 2554-2563 การท่องเที่ยวของ ประเทศไทยจะมีการขยายตัวปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7.2 ซึ่งในประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.5 ต่อปี และส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนสูงขึ้นถึงร้อยละ 12.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2553) ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว ธุรกิจด้านโรงแรม ธุรกิจบริการ ร้านอาหาร ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจในการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติและการจัดนิทรรศการ (MICE) และ ธุรกิจประกอบการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น และเมื่อความต้องการในด้านอุตสาหกรรมมีเพิ่มมากขึ้น จึงมีความต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ด้วยเหตุดังที่กล่าวข้างต้นนี้ ประเทศไทยจึงต้องมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานใน ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนจะต้องมีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานสมรรถนะหลัก ของบุคลากรการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน (ASEAN Core Competency Standards of Tourism Professional-ACCSTP) นอกจากนี้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) โดยปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาชาติเพื่อพัฒนาบุคลากร การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมพื้นฐาน และทักษะการบริการเฉพาะกลุ่ม การท่องเที่ยว รวมถึงการปรับปรุงทักษะอาชีพของบุคลากรให้ครอบคลุมความต้องการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานใน อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและการโรงแรมทั้งในและต่างประเทศ ปัญหาที่สำคัญในการพูดภาษาอังกฤษ คือขั้นตอนการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่หลังจากจบการศึกษาและมีความพร้อมเข้าสู่สังคมการทำงาน และต้องนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นสิ่งพื้นฐานข้อหนึ่งที่คนเข้าสู่วัยทำงานต้องได้ใช้ในการทำงาน หากใครไม่สามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษได้ โอกาสการได้งานทำก็จะมีน้อยลง เพราะต้องเสียโอกาสที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ การพูดได้เพียงเล็กน้อย หรือเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีความเข้าใจในการใช้ภาษา ได้กลายเป็นอุปสรรคในการทำงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นหากต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน เราจำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วย (ศิริลักษณ์ อัยยารัต 2015) ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาเพื่อเข้าสู่ระบบการทำงานจริง ภาษาอังกฤษถือเป็นวิชาหลักอีกหนึ่งวิชาที่มีความสำคัญ นอกจากวิชาอื่น ๆ ฉะนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในบริบทจริง (ออมสิน จตุพร และ แสงแข คงหัวยรอบ 2557) การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL) จะเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องกลัวการเกิดข้อผิดพลาด (ช่อทิพ วิริยะ 2555) ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์และปรับปรุงการ เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Willis (1999) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

นอกจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่จะพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียนแล้ว McCombs (2000) ยังกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นั้น สามารถสร้างอิทธิพลและแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ผู้เรียนอาจพบเจอได้จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทต่าง ๆ ที่เข้ามา มีบทบาทสำคัญในยุคปัจจุบันนี้ ซึ่งจากข้อมูล พบว่า ชาวคนไทยในปัจจุบันใช้เวลา 6-7 ชั่วโมงต่อวัน ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ทั้งคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและมือถือ โดยมีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะกับกลุ่มนักศึกษา (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม 2556, น.72) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมาย วางแผนพัฒนากำลังคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน จึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นหลากหลาย เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในยุคเศรษฐกิจและ สังคม 4.0 ซึ่งมีการแข่งขันกันอย่างเสรีแบบไร้พรมแดน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2560) ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสามารถขั้นพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อแสดงถึงศักยภาพเบื้องต้นสำคัญบุคลากรในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ (ธีรพงษ์ สุภักดี 2550) ซึ่งต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจำเป็นต้องอาศัยหลักการรูปแบบการเรียนการสอน กลวิธี และเทคนิคการสอนที่หลากหลายเข้าไปช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา (ทีศนา เขมณณี 2550)

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและพบปัญหาว่านักศึกษาส่วนมากมีปัญหาในการพูดสื่อสารและการเรียบเรียงคำพูดประโยคที่ต้องการจะสื่อ และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษจึงทำให้นักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามเป้าประสงค์ โดยบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน เป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน จากความเห็นของผู้วิจัยพบสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน คือผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตัวเอง และผู้เรียนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบกับต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการพูดภาษาอังกฤษและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นนี้ จึงได้เห็นถึงความสำคัญของสื่อสังคมออนไลน์ที่จะนำมาปรับใช้ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในขณะนี้ ดังนั้นผู้วิจัยต้องการมุ่งเน้นการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง que เข้าถึงผู้เรียนได้กว้างและรวดเร็วขึ้น เป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสมีการนำข้อดีของการเรียนทั้ง 2 รูปแบบ จากการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนด้วยเทคโนโลยี มาผสมผสานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีการใช้และฝึกฝนการใช้ภาษา นอกห้องเรียนดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว แก่นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนการสอนของผู้วิจัย	ขั้นตอนการสอนของ Willis (Willis 1996, P.56)
ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมเอกสาร และสื่อประกอบการเรียนการสอน การเตรียมสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเตรียมวัสดุสนับสนุน และการเตรียมให้ผู้เรียนสมัครจีเอ็มเมล (Gmail) เพื่อลงทะเบียนเข้าร่วมชั้นเรียนออนไลน์ (Google Classroom)	ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (pre-task)
ขั้นตอนที่ 2 ทำความเข้าใจกับกลุ่มผู้เรียน โดยการปฐมนิเทศ การทำความเข้าใจในการ จัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์ การนำเสนอการสอน การประเมินผลภาระงาน และเงื่อนไข อื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอน	
ขั้นตอนที่ 3 การอธิบายและเสนอแนะรูปแบบการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนการสอนเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ	ขั้นดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (task cycle)
ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการ จัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์ โดยผู้สอนจะบอกจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนผ่านสื่อออนไลน์ ก่อนเข้าชั้นเรียนหนึ่งสัปดาห์ทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ และมีการเตรียมพร้อม กับบทเรียนในแต่ละครั้งผ่านห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)	
ขั้นตอนที่ 5 กระตุ้นความรู้เดิม ของผู้เรียนเพื่อเกิดความเชื่อมโยงในการสร้างความรู้ใหม่ โดยผู้สอนจะโพสคำถามและนำเสนอบท สนทนาในรูปแบบต่าง ๆ จากยูทูป (YouTube) เพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนผ่านห้องเรียน ออนไลน์ (Google Classroom) เช่นเดียวกัน ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้มีการเรียนรู้การใช้ภาษาผ่าน ตัวอย่างบทสนทนา	ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (language focus) (Post Task)
ขั้นตอนที่ 6 ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานอีกครั้งตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับตามหน่วยการเรียนรู้ ทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ และผู้เรียนจะต้องอัดวิดีโอและโพสลงใน TIKTOK และ You Tube โดยส่งลิงค์เชื่อมต่อได้ในห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะถูกประเมินชิ้นงานจากผู้สอน	
ขั้นตอนที่ 7 ขั้นสะท้อนความคิด (Reflection) คือ หมายถึง ให้ผู้เรียนได้ทบทวนและสะท้อนการกระทำของตน ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงงาน และการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) แบบแผนการวิจัย Pre Experimental Designs แบบ One Group Pretest -Posttest Design โดยใช้การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Selection) ประชากรได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกตัวอย่างตามวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบ ดังนี้

1. การพัฒนาและตรวจสอบของรูปแบบชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี และการพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ

1.1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาและกำหนดตารางเนื้อหา ให้ครอบคลุมกับคำอธิบายรายวิชา จุดมุ่งหมายรายวิชา เพื่อนำมาพิจารณาในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการสอน โดยการเลือกเรื่องการสอนและระดับความยากง่าย ให้สอดคล้องกับหนังสือเรียนหลักรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว คำอธิบายรายวิชาแต่ละแผนการสอนประกอบไปด้วย หัวเรื่อง จุดประสงค์ ขั้นตอนกระบวนการสอน กิจกรรม การสอน สื่อการสอน กำหนดเวลาเรียน และการประเมินผล

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว คู่มือการนำรูปแบบไปใช้ และแผนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของรูปแบบ ความถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ แผนการสอน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมินค่าความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert

1.3 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการสอน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำรูปแบบไปใช้กับนักศึกษากลุ่มทดลองใช้ ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างจากตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้

2. การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผล ของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน โดยแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนมีคำถามทั้งหมด 30 ข้อ คะแนน 30 คะแนน ใช้เวลา 2 ชั่วโมงเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนาดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหาโดยวิเคราะห์เนื้อหาข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) พบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีความถูกต้อง และความตรงของเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

2.2 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถ โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างที่มีลักษณะไม่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างจริงของงานวิจัย จากนั้นนำผลการทำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หา ค่าความยากง่าย (P) ซึ่งต้องมีค่าอยู่ระหว่าง .55 ถึง .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ที่เหมาะสมมีค่าตั้งแต่ .29 ถึง .84 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธีแบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) KR-20เท่ากับ 0.89 จึงจะแสดงว่าแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์มีคุณภาพสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยเรียงลำดับผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพประชากรและตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสกลนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเทียว โดยทดลองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. คะแนนการฝึกหัดระหว่างเรียน โดยการนำคะแนนของผู้เรียนขณะทำกิจกรรมระหว่างเรียนมาคำนวณเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก E_1
2. คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการท่องเทียวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ เสร็จสิ้น ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และหาร้อยละคะแนนเฉลี่ยเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก E_2 ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประสิทธิภาพพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คะแนนฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ค่า ประสิทธิภาพ E_1/E_2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
70	62.60	84.30	40	33.72	89.43	84.30/89.43

ผลจากตารางที่ 1 คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละครั้งมีค่าเฉลี่ย E_1 เท่ากับ 84.30 และผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน E_2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.43 ซึ่งพบว่าประสิทธิภาพของชุดพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์สูงกว่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 3 สรุปผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากจำนวน 40 ข้อ และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้น ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	50	40	12.88	2.93	49	37.20*	0.00
หลังเรียน	50	40	33.72	2.33			

*มีนัยสำคัญที่สถิติ .05

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์ ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ $\bar{X}$ ก่อนเรียน 12.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.93 (SD ก่อนเรียน) หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 33.72 ($\bar{X}$ หลังเรียน) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.33 (SD หลังเรียน) จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อออนไลน์พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ 1) จากการสร้างและพัฒนาชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์พบว่า ชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนั้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 84.30/89.43

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 33.72 คิดเป็นร้อยละ 89.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดพัฒนาที่สร้างขึ้นนั้นทำให้นักศึกษามีความสามารถต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ได้มีการจัดทำตามขั้นตอนอย่างมีระบบ และศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งมีความสำคัญและสอดคล้องกับบริบทชุมชน ซึ่งนักศึกษา มีความรู้พื้นฐาน และความคุ้นเคยกับเนื้อหาตามบริบทดังกล่าว จึงทำให้เกิดการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1981) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้สอนใช้ภาษาในระดับเดียวกันกับความรู้เดิม หรือมากกว่าความรู้เดิมของผู้เรียนเล็กน้อย ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ และเนื้อหาที่เรียนรู้นั้นมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนเคยมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อชุมชนของตนเองได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณีย์ ธนะวดี (2544) ที่พบว่าการศึกษากิจกรรมการบูรณาการสอนทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้จากการเรียนรู้ด้วยชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนและกิจกรรมการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาตามบริบทการท่องเที่ยว โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์เป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามบริบทการท่องเที่ยว มีการยอมรับการทำงานร่วมกัน ลดความเครียดลดการแข่งขัน และส่งผลการพัฒนาสังคมอีกด้วย กอบการณ วังศิริสิทธิ์. (2551, น. 86) ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษณา พงษ์วาปี (2550, น. 91) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทยทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรูปแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ พบว่า วิธีการสอนที่นำทักษะการทำงานร่วมกันเป็นวิธีหนึ่งที่มีผลต่อการแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีความสุข เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ Johnson and Johnson (1990, P.30)

จากการศึกษาผลการเรียนรู้จากชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ ผู้วิจัยก่อนทำการเรียนการสอนตามกิจกรรมนั้น ๆ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบกิจกรรมกำหนดองค์ประกอบจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญมีการปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้ในขั้นตอนการนำชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์มาทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการพูดคุยและมีคำถามนำก่อนเข้าบทเรียน เพื่อเป็นการสำรวจความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจของผู้เรียนในหัวข้อนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่มีอยู่เดิมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประสิทธิภาพ 84.30/89.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากว่ามีขั้นตอนกิจกรรมที่ชัดเจน กล่าวคือเป็นรูปแบบการสอนแบบหนึ่งที่เป็นเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน มีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยกันแก้ปัญหา มีการปรึกษาหารือกัน ฝึกการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ

ด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทสนทนาได้ใช้เนื้อหาที่หลากหลายบริบทด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกันต์ สมหมาย. (2564) ที่พบว่าการพัฒนาชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์เพื่อความเข้าใจส่งเสริมความเข้าใจ และช่วยให้นักเรียนรู้จักการทำงานและการอภิปรายกลุ่มได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา เขมมณี (2558, น.268) ที่ว่าวิธีดำเนินกิจกรรมชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียนรู้ ส่งผลให้ความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น ข้อจำกัดในการทำกิจกรรมต้องใช้เวลามาก เนื่องจากเป็นช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 จึงต้องมีการนัดหมายผู้เรียนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และร่วมกันปฏิบัติตามการป้องกันโรค ซึ่งผู้เรียนก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้การทำกิจกรรมสำเร็จลุล่วง ผู้เรียนมีความต้องการที่อยากเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมากเพราะผู้เรียนมีความสุขและได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนร่วมกลุ่ม ดังนั้น จากการศึกษาผลการเรียนรู้แบบชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์นั้นเปิดผลการเรียนรู้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีกิจกรรมกลุ่มเข้ามามีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้รู้จักการวางแผนกิจกรรมการพูด ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกันอภิปรายและรับฟังกับเพื่อนช่วยเพื่อนแก้ไข และผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนกับเพื่อนตนเองส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้เทคนิคแบบเน้นภาระงานโดยใช้สื่อออนไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และเกิดองค์ความรู้จากการได้สร้างและเรียนรู้ขึ้นมาจากตนเองประสบการณ์เพื่อนร่วมกลุ่ม สามารถนำองค์ความรู้เรื่องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนนี้ไปปรับประยุกต์ใช้ในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษได้โดยตรง หรือสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนรู้ในด้านทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้อีกด้วย โดยสามารถถ่ายทอดจากเพื่อนสู่เพื่อน จากชุมชนสู่ชุมชนสามารถพัฒนาองค์ความรู้จากเรื่องที่ได้เรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาพัฒนาตนเองในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างมีการคิดวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้วิจัยควรมีการเสริมแรงใจ กำลังใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก บรรลุเป้าหมาย ไม่ควรวิพากษ์ผู้เรียน โดยทันที ควรมีการรับฟังความคิดเห็น เพื่อส่งเสริมความมั่นใจให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงความคิดเห็นและเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เปิดทักษะความคิดและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. เนื้อหาในกิจกรรมควรเป็นเนื้อหาที่ทันสมัย เป็นเรื่อง que ผู้เรียนมีความสนใจ เหมาะกับผู้เรียน ไม่ยากและง่ายจนเกินไป เพราะหากกิจกรรมยากเกินไป ผู้เรียนจะเกิดความท้อแท้และเครียดได้
3. ผู้สอนควรมีการสะท้อนการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง และเพื่อน ๆ ในกลุ่มเมื่อทำงานร่วมกัน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำสิ่งสะท้อนเหล่านี้ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเองต่อไปในอนาคต
4. ผู้วิจัยควรมีการเพิ่มเวลาเพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการอภิปรายร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม เนื่องจากบางครั้งการจำกัดเวลาอาจทำให้ผู้เรียนยังไม่สามารถสรุปประเด็นต่าง ๆ จากการพูดคุยในกลุ่มได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมออนไลน์ ร่วมกับกิจกรรมการสอนรูปแบบต่างๆ และนำไปใช้กับตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนร่วมกับชุมชนประชาชนในท้องถิ่น และอุตสาหกรรมบริการด้านต่าง ๆ ในจังหวัดสกลนครและจังหวัดใกล้เคียง
3. ควรมีการนำรูปแบบการพัฒนาภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กับรูปแบบอื่น ๆ เช่น รูปแบบการอ่าน การฟัง และการเขียนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติพ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (2560-2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กฤษณา พงษ์วาท. (2550). *การศึกษาความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาไทย และทักษะการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรูปแบบการสอน CIRC*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2556). *Social Media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา*. *Veridian E-Journal*, 6(1), 72-81.
- ช่อทิพย์ วิริยะ. (2555). *การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2559, จาก <http://164.115.22.25/ojs222/index.php/tuj/article/view/202/197>
- ทิศนา แหมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกานต์ สมหมาย. (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ธีรพงษ์ สุภักดี. (2550). *การบริหารการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มิตรสยามการพิมพ์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชณีย์ ธนะวดี. (2544). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียน โรงเรียนวัดสวนดอก*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). *เกี่ยวกับสภาวะ*. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2553. จาก <http://www.thailandtourismcouncil.org/th/about.php>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน.
- ออมสิน จตุพร และแสงแข คงห้วยรอบ. (2557). *การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: ความท้าทายสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทยในศตวรรษที่ 21*. *วารสารครุศาสตร์*. 42 (4)

- อาร์จนา ปานกาญจน์ภาส. (2558). *ภาษาอังกฤษ ภาษาสากลของโลก*. เข้าถึงจาก <http://www.forbesthailand.com/commentaries-detail.php?did=351> สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2558
- British Council. (1995). *English in the World: The English 2000 global consultation*. Manchester: British Council.
- Endzone. (2014). *การพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน*. Available from <http://www.dilbilimarastirmalari.com/page/2/> Retrieved August 28, 2014
- Johnson, D. W.; Johnson, R.T. and Smith, K. A. (1991). *Higher Educational Report*. Washington D.C.: The George Washington University.
- Krashen, S. (1981). *Second Language Acquisition And Second Language Learning*. Manchester: Pergamon Press.
- Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Hayward, CA: Alemany Press.
- McCombs, M. E. & Becker, L. B. (1979). *Using mass communication theory*. New York: Prentice-Hall.
- Randolph, T.L. (2001). Using Folktales to Promote Fluency Among ELF Students in China. *TESOL Journal*, 10(1):9-12
- Richard Tucker. (1984). *Developing Reading Skills*. 14th ed. London: Cambridge University.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburg: Longman.